

De havde opfattet hans Hjemkomst som en Bods-
gang — —.

Moderen begyndte igen at tale; men i det samme
kom Sygeplejersken ind fra Dagligstuen tilligemed
en ældre Mand.

Det var Huslægen, der kom paa sit daglige For-
middagsbesøg. Paa et Tegn fra Moderen trak Signe
og Per sig bort, og Sygeplejersken lukkede Døren
til efter dem.

*

*

*

Per saae slet ikke Moderen mere den Dag, og i
det hele blev hans Tilbagekomst ikke den Begiven-
hed, som den under andre Omstændigheder vilde
være bleven. Faderens Tilstand optog naturligt alles
Sind og Tanker, og trods Stilheden herskede der
stor Travlhed i Huset. Snart skulde der varmes
Omslag, snart hentes Medicin, for ikke at tale om,
at der idelig indløb Bud fra Folk omkring i Byen
med Forespørgsler om den Syges Befindende. Des-
uden ventedes der i Løbet af Dagen endnu to af
de borteværende Søkende, nemlig den Brøder, der
var Kapellan paa Fyen, og en Søster, som var gift
med en Læge i en af de smaa Limfjordsbyer. Ogsaa
til disse skulde der sættes Værelser i Stand, saa
alle havde fuldt op at gøre.

Per havde faaet sit gamle Loftsværelse tildelt,
og her tilbragte han det meste af Dagen, dels under
forgæves Forsøg paa at sove og udhvile sig efter
Rejsen, dels beskæftiget med at skrive til Jakobe.
Af Sømmelighedshensyn havde han besluttet at fra-
vige sin oprindelige Bestemmelse og blive her, ind-
til Faderen var død, — det vilde efter alt at dømme
dog ikke vare længe. Han følte sig urolig og ned-